

Handskrivet av
G. Mikopolsky - Penner.

1 ex.

Sthlm

10.8.71

Jay

P.M.

Ett svenskt militärplan, DC 3, med 8 mans besättning försvann på hittills okänt sätt, troligen nedskjutet, den 13.6.1952 vid 11-tiden. En livbåt har sedermera anträffats i närheten av Gotland och det utröntes att denna båt sannolikt härrörde från nämnda plan. Något annat från planet - besättning eller materiel - påträffades aldrig vid de efterforskningar, som igångsattes efter försvinnandet. Planet hade vid försvinnandet befunnit sig på 4.000 meters höjd och omkring 47 km öster om Fårö på Gotland.

Vid spaningarna efter det försvunna planet deltog bl. a. två Catalina-plan från F-2, Hägernäs. Det ena av dessa plan blev den 16.6.52 vid 4-tiden öster om Gotland nära den baltiska kusten nedskjutet av två anfallande sovjetiska MIG-plan. Det beskjutna planet gick till botten men dess besättning - fyra man - räddades av ett tyskt handelsfartyg. Två besättningsman hade skadats.

Från Wenerström-utredningen kan i detta sammanhang nämnas följande:

Under samtal med förhørsledaren lämnade Wenerström uppgift om sitt samarbete med den sovjetiske generalen-agentledaren och de svenska spaningarna med radar från en DC 3:a mot kustområdena utefter den baltiska kusten. Wenerström erkände att han från försvarsstabens underrättelseavdelning uthämtat och fotograferat samt till ryssarna utlämnat uppgifter om samarbete mellan svenska militära myndigheter och motsvarande amerikanska myndigheter i Wiesbaden, Västtyskland. Vid ett ~~senare~~ senare samtal som Wenerström hade med generalen-agentledaren hade den senare yttrat något av ungefär följande innehåll: "Vi har väl inget annat val än att skjuta ned flygplanet vid lämpligt tillfälle".

Denna bekännelse, som finns på ett s.k. snackband, ville Wenerström emellertid icke vidhålla eller upprepa, då han skulle diktera ned erkännandet i den slutliga formuleringen på det band, från vilket förhöret sedermera utskrevs. Han hade uppenbarligen hunnit tänka över sin situation under mellantiden

mellan utsagan på "snackbandet" och den slutliga utförmningen och han insåg sannolikt att han möjligen skulle kunna anklagas för anstiftan till nedskjutningen av DC 3:an och dess besättning, om bekännelsen intagits i protokollen. Ett slags "gentlemens agreement" hade gjorts upp enligt vilken "snackbanden" ej skule gälla som protokoll.

Ovanstående uppgifter från Wennerström-utredningen har hämtats från en pm den 7.3.67 av bc Otto Danielsson med anledning av ett brev som berörde Wennerström och som ankommit till försvarsministern i februari 1967 från en "Ivan Stefanowitch". Brevet var poststämplat i Sundbyberg den 9.2.67 och dess avsändare har hittills icke kunnat identifieras. Se närmare härom **.

(...)